

**ת"פ 26164/01/21 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד סامي
דעת**

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 21-01-26164 מדינת ישראל נ' דעת

לפני כבוד השופט אביב שרן
בعنין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד מيري ביטון הראל

נ ג ד

סامي דעת הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יروم הלוי

זכור דין

הודאת הנאשם והשתלשות העניינים

1. הנאשם, יליד 1978, הורשע על פי הودאותו בעבירה של **חזקת נשק ותחמושת לנשק**, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק העונשין, תשל"ג-1977.

על פי עובדות כתוב האישום ביום 06.1.21 בשעה 06:45 הגיעו בלשי משטרת ישראל לבתו של הנאשם בטירה לחיפוש, שבידם צו חיפוש כדין. השוטרים דפקו בדלת הבית מספר דקומות ארוכות תוך שהם מצינים כי הם ממשטרת ישראל. בשלב מסוים, ורק לאחר שהשוטרים צעקו לעבר יושבי הבית שאמ לא יפתחו את הדלת הם יאלצו לפrox איתה, פתחו את דלת הבית.

השוטרים חיפשו במטבח הבית ומיצאו במסתו מאחורי מגירה شكית ובה אקדח גנוב מסוג "יריחו" ובו מחסנית הטעונה ב-16 כדורי 9 מ"מ.

2. הודאת הנאשם נמסרה ביום 26.12.21 כאשר סניגורו ציין שבמסגרת הטייעונים לעונש יבקש להוכיח שלוש עובדות - הראשונה, שהוא הוזהר על ידי רצץ מודיעין שמנסים לרצוח אותו והוא בסכנת מוות ולכן הצדיאד באקדח להגנה עצמית; השנייה, שהיא תקלת מסויימת באקדח; והשלישית, שהוא מוכה קשות ונחבל לאחר שנעצר, כאשר הוגשה

עמוד 1

על כך תלווה למח"ש (עמ' 6). לצורך כך ביקש ב"כ הנאשם לזמן את העדים הרלוונטיים למתן עדות מטעם ההגנה. נעתרתי לבקשתו.

בדיון מיום 14.4.22 הודיע ב"כ הנאשם כי הוא מותר על עדותו של רצ' המודיע נוכח העובדה שלטענתו הוא לא משף עמו פעולה, אך לאחר שב"כ המשימה התנגד לשמיית העדים המבוקשים בשלב הטיעונים לעונש (כאשר במעמד הودאת הנאשם ב"כ האخر מטעם המשימה לא התנגד לכך), עמד הסניגור על שמיית העדים. מאידך, יותר על העדת הבלש שהשתתף במעצרו של הנאשם ואשר גרם, לכארה, לפציעתו. חרב העובדה שהיא על ההגנה לזמן את העדים לדין ולדואג להתייצבותם, נעתרתי לבקשת ההגנה לדוחות את מועד הדיון והוריתי למשימה לסייע בזימון העדים לשיבת הנדרשת.

לאחר שהדיון נדחה לבקשת ההגנה, בדיון מיום 8.11.22 הודיע ב"כ הנאשם כי הוא מותר על העדת העדים (לטענותו, בשל חסר שיtopic פעולה וחשו פן ייעדו לרעת הנאשם במפגיע). הפעם העלה הסניגור בקשה לקבלת תסקير של קצין מבחן. חרב התנגדות המשימה, וכן עמדתה להטלת מאסר בפועל, נעתרתי לבקשת ההגנה והזמנתי תסקיר לעונש מנת שירות המבחן.

ביום 21.6.23 התקבל תסקיר של שירות המבחן, אשר ביקש דחיה בת כ-4 חודשים על מנת לבחון אפשרות שימושו של הנאשם בהליך טיפול. בהחלטתי מיום 22.6.23 דחיתי את בקשה שירות המבחן.

בדיון מיום 26.6.23 שב ב"כ הנאשם וביקש לדוחות את שמיית הטיעונים לעונש לצורך קבלת תסקיר משלים ובקשו נדחתה על ידי.

تسקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 21.6.23 עולה שהנ帩ם בן 45, נשוי ואב ל-4 ילדים בגילאים 3-15, בוגר 12 שנות לימוד, למד טכנאות שונים בבולגריה ובעל מכון לטכנאות שניים. אשטו עובדת קלינאית תקשורת בבית ספר לחינוך מיוחד. אביו נפטר זמן קצר לאחר מעצרו בגין תיק זה.

לנ帩ם 3 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2018 בגין עבירות קשור ומרמה, אז נגזרו עליו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות.

בהתייחסו לעבירה מושא תיק זה הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אך נתה לצמצם חומרתם. לדבריו, ברקע סכסוך עסקי עם משפחת פשע בשל סירובו למכור להם אדמות של משפטו במחיר שהוצע לו. בשל כך חוות איים ממשי על חיו וחי' משפחתו. תחשות האיום העוצמה בעקבות פניה של גורם משטרתי אליו על מנת להזהירו שעלה אינדייקציה חייו נתונים בסכנה. לפיכך, על מנת להגן על עצמו רכש אקדמי וחביביו במקום מסטור על מנת למנוע מבני משפחה הגיע אליו. הנאשם ביטא הכרה בפסול שבמעשיו ומסר שבידייעבד היה פונה למשטרה לקבלת עזרה, זאת לצד ספקותיו ליכולתה להגן עליו. הנאשם ביטא נוכנות להשתלב בטיפול במסגרת השירות על מנת לבחון לעומק בחירותיו המכשילות.

שירות המבחן התרשם מאדם אשר הציג בפניו בעיקר את חלקי המתפקידים, אך לא הציג מסמכים או אישורים רלוונטיים חרף בקשה שירות המבחן. כמו כן, התקשה להעמק בדפוסי התנהגותו הבועתיים, כפי שאלה באו לידי ביטוי בנסיבות הקודמת והקיימת עם החוק ונטיתו להשליך אחריות על גורמים חיצוניים.

לאחר שכלול גורמי סיכון וסיכוי לשיקום הגע שרות המבחן למסקנה שהפרמטרים מעידים על רמת סיכון נמוכה למעורבות בהתנהלות אלימה בעtid, וכי החומרה הצפואה של תוצאות האלימות, במידה ישוב לבצע עבירות אלימות, נמוכה אף היא. שרות המבחן צין שבמידה ובית המשפט יבחר באפקט שיקומי, יוכל לבחון יכולתו של הנאשם להיראות להילך טיפול.

ראיות לעונש; טיעוני ב"כ הצדדים

4. אחיו של הנאשם, ד"ר סامر דאעס, מנהל מחלקת במדיקל סנטר הרצליה, העיד שמשפחתם נורמטיבית, כל האחים למדו באוניברסיטאות, הנאשם עשה טעות, אך הוא השתנה. לנאים 4 ילדים קטנים ואם ישלח למאסר הדבר יפגע מאוד במשפחתו ובאמו אשר דואגת לו.

5. ב"כ המאשימה הפניה לערכיים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצع הנאשם; הפניה לסייע לרבק ולנק הפטונציאלי שעלול להיגרם כתוצאה מהחזקת נשך שלא כדין; הפניה לעובדה שהعبارة נשך הפקו ל"מכת מדינה" ולכך שהפסיקה קוראת להחמיר בעונשיים של עברייני הנשך; הפניה לתקן מס' 140 לחוק העונשין, אשר אמן לא חל על המקרה שלפניו אך יש לפעול ברוח התקיקן, הקובל עוני מינימום (רבע מהעונש המקסימלי) למחזיקים ולונושאים נשך שלא כדין, למדנו שהמחזק ראה להחמיר בענישה בעבירות אלה; עוד הפניה להנחיית פרקליט המדינה המנחה את התובעים לעתור לעונשה מחמירה; התובעת הפניה לנسبות הקשורות בביצוע העבירה וטעה שמידת הפגיעה בערכיים החברתיים המוגנים גבוהה מאוד. כמו כן, ביקשה לדוחות את טענת ההגנה לקביעת מתחם עונש הולם מופחת בשל הנסבה שהנשך החזק לצורך הגנה עצמית; באשר לנسبות שאין קשרות בביצוע העבירה הפניה התובעת לעברו הפלילי של הנאשם ולחלקים השליליים בתפקידו שרות המבחן. לאור האמור עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם העונש הולם לעונן החזקת האקדח הנע בין 18 ל-36 חודשים מאסר; ולענן החזקת המחסנית והתחמושת מתחם הנע ממאסר על תנאי ל-6 חודשים מאסר. את עונשו של הנאשם ביקשה למקם באמצעות מתחמי הענישה להם עתרה. כמו כן, ביקשה להוסיף וגזר עליו מאסר על תנאי וקנס ממשמעו. התובעת הפניה לפסיקה.

6. ב"כ הנאשם טعن שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם מאויים ועל כן, נאלץ להחזיק באקדח לצורך הגנה עצמית. לדבריו, הוא יודע שעשה טעות ומוצר עליה. נטען שהנשך היה מוסתר היטב בבית, באופן שלא סיכון את דרי הבית שלא הייתה להם גישה אליו. נטען שלו הנשך היה מוחזק במחבוא מchoice לבית או בשדה הדבר לא היה עולה בקנה אחד עם רצונו להחזיק בו להגנה עצמית, שכן הרעיון הוא לפגוע למי שבא לאיים ולפגוע בנאים ובבני משפחתו. נטען שאמין לנאם עבר פלילי, אך מדובר בעבירות שאין ממן הענין וה הנאשם מעולם לא ריצה מאסר אחורי סוג ובריח. עוד נטען שבמהלך מעצרו, ולאחר שנאצק, השוטרים היכו את הנאשם מכות נמרצות באופן שנגזרמו לו חבלות (התובעת צינה שתיק מח"ש נסגר). מעצרו של הנאשם השפיע מאוד על אבי, והוא נפטר זמן קצר לאחר מכן. הנאשם עוסק כטכנאי שניים ובבעלותו שתי מרפאות שניים. התסוקיר בעניינו חיובי מאוד ומצביע על רמת מסוכנותו נמוכה כשתוצאות העבירה, אם תבוצע על ידי הנאשם, נמוכה אף היא. הנאשם היה נתון בתנאים מגבלים ולא הפר אותם ואף ניתנה הסכמת המאשימה ליציאתו לחופשה בחו"ל. לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-18 חודשים מאסר. את עונשו של הנאשם ביקש למקם בתחתית מתחם העונש לו עתר. הסניגור הפנה לפסיקה.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר שבעיר מגוריו, טירה, אין בטעון אישי. רק לאחרונה ספרו התושבים 4-5 גופות. לדבריו, לפני כ-7 חודשים התרחש אירען ירי סמוך לביתו, ולאחר מכן שמר למשטרה את הסרטונים ממצולמות האבטחה של ביתו אלמוניים תקפו אותו ואת אשתו. לדבריו, הוא ענה מיד שמיים בשל העובדה שאביו נפטר זמן קצר לאחר מעצרו. הוא הודה בטעותו ואמר שיכבד כל החלטה של בית המשפט.

דין והכרעה

8. העבירה שביצע הנאשם חמורה מאוד. במשלו פגע הנאשם בערכיהם חברתיים מוגנים שעוניים שמייה על ערך קדושת החיים; שמייה על שלום הציבור ובטחונו; הגנה על תחושת הבטחון והМОוגנות של אזרחיה המדינה; מניעת החזקת נשק על ידי מי שאינו מורה ושאינו מיומן לעשות שימוש בו; ומונעת זליגת כל נשק לגורמים ערביים או חיללה לגורמים ביטחוניים.

לצערנו, עבירות החזקת הנשק, כמו גם נשיאה והובלה של נשק וסחר בו, הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", וככל שמדובר ביחסו השנון שבאזור שיפוטו של בית משפט זה, הפכו העבירות ל"מכת אזור". למעשה, אין לך יום - ומוחתב זה ישב כמעט מדי שבוע בידי הקרים מרווחים של תיקים פליליים - שלא נשמעים בו שניים או שלושה תיקים שעוניים החזקת נשק שלא כדין.

אין לך גם שאתה לא מדויך באמצעות התקשרות על שימוש שנעשה בנשק המוחזק שלא כדין - אם במסגרת סכומי עבריינים, אם במסגרת סכומי "חמולות", ואם במסגרת פגועי טרוור. וקורבנות העבירה - לעיתים קרובות מדובר באזרחים תמים - גברים, נשים וילדים - שאתרכו מצלם ונקלעו שלא בטובתם לråו האש.

לפיכך, מדיניות הענישה הוחמרא לאחרונה ובית המשפט העליון קורא להטלת עונשי מאסר לתקופות משמעותיות על עברייני הנשק.

בע"פ 2564/19 **ازברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.19) נאמר -

"... הסכנה הגדולה במיוחד לשלם הציבור ובטחונו הטמונה בנשיאה והחזקת נשק. הדבר חמור שבעתים בנסיבות הישראליות שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעלויות חבלניות עונתיות על רקו ביטחוני והן לפעלויות עבריינית".

ובע"פ 5646/15 **תיהאוי נ' מדינת ישראל** (14.2.16) נאמר -

"החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאלי לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבות ענישה אשר תՐתיע את היחיד והרבבים. יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הנלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעלי פיקוח מוסדר של הרשות, כאשר המחזק נתן תמיד לsiccon שיתפותה לעשות שימוש בנשק, ولو ברגעי לחץ ופחד" (ע"פ 3300/16 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (15.8.06))."

9. למעשה, נוכחות המציגות הבלתי נסבלת, הפוגעת בتحقות הבדיקה האישית של אזרח המדינה, קבע בית המשפט העליון בע"פ 2251/21, **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (15.12.21) שאנו מצאים ב"מצב חירום של ממש" -

"ובאשר לערעור על חומרת העונש. אין צורך להזכיר במילויים על אודוט החומרה הנלוית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסווג זה הפקו ל"מכת מדינה" של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחAMD, פסקה 24 (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל (2.9.2021)). מכיה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה חמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצוים אנו לעת זאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בעניינו - הקובל עונשי מינימום לעבירות נשק".

10. גם המחוקק נתן דעתו למצב החירום בו נמצאת המדינה ואמר את דבריו באופן מפורש במסגרת תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), תשפ"ב-2021), אשר נכנס לתוקף ביום 7.12.21 ואמנם אין חל על המקרה שלפני, אך רוח הדברים ברורה - נקבעו עונשי מינימום לעבירות בנשך, כך שעונשו של העבריין לא יפחת מרבע העונש המקסימלי הקובל לצד העבירה (7 שנים מאסר), כאשר ניתן לחרוג מעונש המינימום בהתאם nymokim miyachdim shirshmo.

11. בעניינו, פגע הנאשם בערכיהם החברתיים המוגנים במידה שאינה מועטה, זאת ככל מדיניות ביצוע העבירה - הנאשם החזק באקדח מסווג "ירחו", אשר נגנב קודם לכן, כשהאקדח טען במחסנית ובתוכה 16 כדורים 9 מ"מ. האקדח הוסלק מאחוריו מגירה במטבח בית המגורים, כשהוא למעשה מוכן לפעולה. אף אם קיבל טענת הגנה שהנאשם החזק באקדח לצורך הגנה עצמית ולא לצורך תקיפה או לצורך ביצוע עבירות פליליות אחרות, הרי שאין בכך כדי להוכיח את החוק לידיים וליטול על עצמו את תפקיד המשטרה, שכן אם כל אימת שאדם מאויים הוא יחזק בנשך שלא כדין - אינה כחברה אנו באים?

הפסיקה אף היא התייחסה לטענות שהועלו על ידי הנאשם בדבר החזקת נשך להגנה עצמית נוכחה איום שנשקף להם מצד ג'. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 16-07-41929 מדינת ישראל נ' מטר (24.1.17),ណון עניינו של מי שהחזק אקדח טען בتحقשות שלא כדין, בשלטעתו החזק באקדח לצורך הגנה עצמית. בית משפט קמא קיבל את טענתו וקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשים מאסר בפועל או בעבודות שירות ועד 15 חודשים מאסר.

ערעור על קולת העונש התקבל בבית המשפט המחוזי קבוע -

"גם כאשר הנשך מוחזק לצורך הגנה עצמית אין בכך כדי להפחית מהחומרה, 'אדראבא, מדובר במצב העולול להתדרדר להסלמה אלימה ולירוי ופגיעה, הן במעורבים בסיכון והן בעובי או רוח בלתי מעורבים'".

גם בע"פ 5646/15 **תיהאוי נ' מדינת ישראל** (14.2.16) התייחס בית המשפט העליון לטענה וקבע -

"החזקת נשך שלא כדיין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובתחומו ומגלמת בתוכה פוטנציאלי לగרים נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תՐתיע את היחיד והרבים... הדברים האמורים נכונים במשנה-תוקף, מקום שהנשך מוחזק על רקע סכוסר פעיל - כפי טענת המערער בעניינו - וזאת גם אם הוא מוחזק לשם הגנה עצמית".

12. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה. ב"כ המשימה הפניה, בין היתר, לפסקי הדין הבאים -

רע"פ 6265/20 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (15.9.20) - המבקש, נעדר עבר פלילי, הורשע לאחר שמיית ראיות בהחזקת אקדח ברטה ומחסנית עם כדורים; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-30 חודשים מאסר; על המבקש נגזרו 15 חודשים מאסר.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 55185-02-20 **מדינת ישראל נ' אלנבררי** (30.1.22) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בהחזקת אקדח מסוג FN טען במחסנית ובה 12 כדורים; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-36 חודשים מאסר; על הנאשם נגזרו 20 חודשים מאסר.

ת"פ (כ"ס) 48471-05-22 **מדינת ישראל נ' כמאל** (1.12.22) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בהחזקת אקדח מסוג "גלאק" טען במחסנית ובה 17 כדורים ו-2 מחסניות ריקות נוספת; נקבע מתחם העונש בין 15 ל-36 חודשים מאסר; על הנאשם נגזרו 15 חודשים מאסר.

ת"פ (כ"ס) 25964-01-22 **מדינת ישראל נ' אבו קشك** (23.3.22) - הנאשם, בעל 2 הרשעות קודמות, הודה בהחזקת אקדח מסוג FN טען עם מחסנית ובה 10 כדורים; על הנאשם נגזרו 18 חודשים מאסר במסגרת הסדר טיעון.

13. מנגד, ב"כ הנאשם הפנה, בין היתר, לפסיקה כלהלן -

ע"פ 6011/21 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (25.11.21) - המערער הורשע על פי הודהתו בכך שהחזיק על גופו בשטחה של עיר אקדח טען במחסנית ובה 13 כדורים; על המערער נגזרו 13 חודשים מאסר; ערעורו נדחה תוק שבית המשפט **העליון קבע שהעונש נוטה לקולא**.

ע"פ 545/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.21) - המערער, צער נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודהתו בהחזקת והובלה של אקדח חצי אוטומטי מסוג "חולוואן" עם מחסנית, וכן ב-50 כדורים. **בمعدוד הכרעת הדין הוסכם כי האקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו**; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשים מאסר; על המערער נגזרו 12 חודשים מאסר; ערעורו נדחה תוק שבית המשפט העליון קבע שהעונש שגורר בית המשפט המחווי הוא על הצד המקל.

עפ"ג (מחוזי חי') 64033-11-22 **מדינת ישראל נ' מיכאלוב** (27.3.23) - המשיב, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי

הודאותו בעבירה של החזקת אקדח ו-5 כדורים, וכן כ-47 גרם קניבוס לצריכה עצמית; בית משפט קבע מתחם עונש הולם בגין עבירת הנשק הנע בין 10 ל-30 חודשים מאסר; בית משפט קבע מתחם העונש הולם משיקולי שיקום וגזר על הנאשם 9 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות; ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחויז גזר על הנאשם 10 חודשים מאסר, וזאת **נוכח ההליך הטיפולי בו החל** וכן נוכח ההלכה לפיה **ערצת הערעור אינה ממצה את הדין**.

עפ"ג (מחוזי ח') 21-07-2014 **מדינת ישראל נ' קעדאן** (2.11.21) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הودאותו בהחזקת תת מקלע מאולתר; בית משפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-24 חודשים מאסר; על הנאשם נגזרו 8 חודשים מאסר בעבודות שירות; בית המשפט המחויז קיבל את טענת ההגנה לפיה **ה הנאשם ניסר חלק מהת מקלע שהחזיק**; יחד עם זאת, בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה, ותו록 שחרר על ההלכה לפיה **ערצת הערעור אינה ממצה את הדין**, גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (שלום חד') 29620-01-23 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (31.5.23) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאותו בהחזקת אקדח מסווג FN כשבתווך מחסנית ריקה; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 13 ל-36 חודשים מאסר; על הנאשם נגזרו 15 חודשים מאסר.

ת"פ (שלום ב"ש) 18327-09-22 **מדינת ישראל נ' מרציאנו** (24.5.23) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאותו בהחזקת אקדח חצי אוטומטי מסווג CZ ולידו מחסנית ובה 15 כדורים; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-36 חודשים מאסר; על הנאשם נגזרו 14 חודשים מאסר.

14. נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים ומידיות העונשה הנוגגת, **אני קובע כי מתחם העונש הולם נع בין 13 ל-36 חודשים מאסר, לצד רכיבי עונשה נלוויים**.

15. את עונשו של הנאשם החלטתי למקם מעט מעל מתחם העונש הולם, וזאת נסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה, כמפורט להלן -

א. הנאשם כבן 45, נשוי ואב ל-4 ילדים קטנים. הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית, אחיו בוגרי אוניברסיטאות והוא עצמו עובד כטכני שניים ב-2 מראות שבבעלותו.

ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה וחסר משמעית העדים.

ג. אין חולק, מבחינה אובייקטיבית, שה הנאשם נחבל בעת מעצרו (זאת כאשר אני לוקח בחשבון שהתלוינה שהוגשה למבחן שנדחתה). את משפחת הנאשם פקד אסון כאשר אבי המשפחה נפטר לאחר מעצרו של הנאשם, ככלוחשת הנאשם מותו קשור לנסיבות המעצר.

ד. נלקחה בחשבון העובדה שלאחר שחררו ממעצר שהוא הנאשם תקופה ארוכה בתנאים מגבלים, ולא

הפר את האמון שננתן בו בית המשפט.

יחד עם זאת, לא ניתן להטעלם מהחקקים הפחות חיוביים שעלו בתסקירות השירות המבחן - הנאשם אمنם לך אחריות על מעשיו, אך נתה לצמצם מחומרתם; השירות התרשם מנאשם שביקש להציג בעיקר את חלקיו המתפקידים; כמו כן, הוא התקשה להעמק בדפוסי התנהגוותם הביעיתים, כפי שאלה באו לידי ביטוי במעורבותו הקדומה והኖרית עם החוק ונטיתו להשליך אחריות על גורמים חיצוניים - אם כי בהערכת הסיכון נאמר שהסיכון להישנות עבירות אלימות נמוכה וחומרתן צפיה להיות נמוכה. הנאשם לא עבר כל הליך טיפול.

לנאשם עבר פלילי הכלול 3 הרשעות קודמות מן השנים 2018 (עבירות קשר ורממה בגין ריצה 4 חודשים מסר בעבודות שירות); 2014 (בגין החזקת סכין שלא כדין); ו-2006 (בגין הפרעת שוטר ושיבוש מהלכי משפט).

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשים מסר בגין ימי מעצרו, 12.1.21-6.1.21.

הנאשם יתייצב למסרו ביום 22.10.23 בשעה 10:00 בבית סוהר "הדרים" כשבידו תעודה זהה.

התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם, לרבות הערביות הכספיות, יוויתו בעין עד להתייצבות הנאשם למסרו. כמו כן, מוצא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ, אשר יבוטל עם התhiיצבות הנאשם למסרו.

ב. 7 חודשים מסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה הקשורה בנשך.

ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 30 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 15.9.23.

מצגים - נשך ותחמושת יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז במשך 45 יום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 ביולי 2023, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אריאל סיני, הנאשם ובא-כוותו.